

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 252/2014
26.11.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у поступку подносиоца захтева Ј.С. из В., поводом захтева за заштиту права на суђење у разумном року, решавајући о жалби подносиоца захтева, изјављеној против решења Вишег суда у Врању Р4 14/14 од 28.10.2014. године, у седници већа одржаној дана 26.11.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба подносиоца захтева и потврђује решење Вишег суда у Врању Р4 14/14 од 28.10.2014. године.

Образложење

Побијаним решењем одбачен је као недозвољен захтев подносиоца захтева за заштиту права на суђење у разумном року, којим је тражио да суд утврди повреду наведеног права у поступку пред Основним судом у Врању П бр.2352/11.

Против првостепеног решења подносилац захтева је благовремено изјавио жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Одлучујући о жалби предлагача на основу члана 8б став 3. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр.116/08 ... 101/13), Врховни касациони суд је испитао побијано решење, применом члана 386. у вези са чланом 402. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр.72/11 ... 55/14) у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку ("Службени гласник СРС" 25/82 ... "Службени гласник РС" бр. 46/95 ... "Службени гласник РС", бр. 55/14) који се примењује на основу члана 8в Закона о уређењу судова, па је нашао да је жалба неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку,

на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а ни повреде из тачке 12. ове законске одредбе, на коју се у жалби неосновано указује, јер побијано решење садржи јасне и непротивуречне разлоге о одлучним чињеницама.

Поводом захтева предлагача за заштиту права на суђење у разумном року у поступку пред Основним судом у Врању П бр.2352/11, другостепени суд је по службеној дужности приступио испитивању опште процесне претпоставке која се тиче дозвољености наведеног правног средства; у оквиру ког поступка је и по налажењу овог суда правилно тај суд утврдио: да је 29.07.2014. године предлагач поднео захтев за заштиту права на суђење у разумном року у поступку који се водио пред Основним судом у Врању П бр.2352/1 и да је поступак у том предмету правноснажно окончан 22.05.2014. године.

Заштита права на суђење у разумном року као дела права на правично суђење (конвенцијско право из члана 6. Европске конвенције) људског и мањинског права из члана 32. Устава ("Службени гласник РС", број 98/06) у вези члана 89. Закона о Уставном суду ("Службени гласник РС", бр. 109/07, 99/11 и 18/13), остварује се пред Европским судом за људска права и Уставним судом по правилу када је поступак пред редовним судовима окончан и када су исцрпљена остала правна средства. По члану 8а, 8б и 8в Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова то право се остварује и пред редовним и специјализованим судом (Привредним апелационим) када је поступак у току.

Дакле, законодавац је регулисао заштиту наведеног права тако што је поделио надлежност између редовних судова и специјализованог суда, са једне стране, и Уставног суда, са друге стране, прописивањем правила да се пред редовним судовима и специјализованим судом заштита права остварује само када је поступак у току. У конкретном случају подносилац захтева је пред редовним судом тражио заштиту права на суђење у разумном року упркос чињеници да је пре покретања овог поступка правноснажно окончан судски спор поводом ког је наводно дошло до повреде права на суђење у разумном року. Тиме је он изабрао суд који је апсолутно ненадлежан да одлучи о његовом захтеву, због чега је правилно другостепени суд одбацио као недозвољен предлог подносиоца захтева.

На основу члана 401. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа–судија
Миломир Николић, с.р.**